

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Pe poštt prejemán velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemán veljá: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in veljá trispotna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob 1/8. uri popoldne.

Štev. 76.

V Ljubljani, v sredo 3. aprila 1889.

Letnik XVII.

Državni zbor.

Z Dunaja, 2. aprila.

Budgetna razprava.

(25. dan.)

Finančno ministerstvo je danes drugi dan v razpravi, pa bo potrebovalo za rešitev svojega proračuna še par dni, ker je dozdej rešeno še le eno poglavje. Tudi danes je govorilo več poslancev, izmed katerih pa omenjam samo Lienbacherja, ki se je potegoval za finančne stražnike in priporočal, naj jih malo bolje plačajo in za trdno nastavljajo, da ne bodo slabeje vravnani, kakor žandarmi. Pri iztirjevanju davkov bode govoril naš poslanec Pfeifer, pri vžitninskem davku pa poslanec Nabergoj.

Šolstvo.

Ker iz današnje seje nimam posebnega poročati, naj se še nekoliko pomudim pri ljudskem šolstvu in omenim govora poslanca Zeithammerja, s katerim je bila šolska razprava končana. Zeithammer je povdarjal, da so se letos pri šolstvu v prvi vrsti oglašale slovenske zahteve, v drugi pa glasovi za versko šolstvo. Nasprotniki tirjajo, naj šolo pustimo pri miru. To je umevno; saj je sedanja šola le njih lastno delo, ki so je nemški liberalci ustrojili sami zá-se brez sodelovanja drugih strank. Poročevalec Zeithammer dá potem kratek pregled dotičnih obravnáv o ljudskem šolskem zakonu. Razprava se je pričela dne 21. aprila 1869 v 189. seji; čeških poslancev ni bilo v državnem zboru; poljski poslanec Sawczyński je v imenu Poljakov predlagal prestop na dnevni red. Tržaški poslanec Pascotini je priporočal resolucijo, v kateri naj bi se vladi naročalo izdelati načrt postave, ki bi obsegala samo glavna načela, posamezne določbe o šolstvu pa prepustiti deželnim zborom. V 190. seji naznanil je Greuter v imenu Tirolcev, da bodo glasovali za prestop na dnevni red, Groholski pa je povdarjal, da se z novim šolskim zakonom prelamlja ustava in da bode zaradi tega tudi on glasoval za prestop na dnevni red. V 192. seji

pa je Groholski v imenu Poljakov izrekel, da se ne morejo vdeleževati posebne razprave o šolskem zakonu, in ravno to sta naznanila dr. Toman v imenu Slovencev in Giovanelli v imenu Tirolcev. Ostala je torej samo ustavoverna stranka, ki je pa že pri 2. paragrafu postala nesklepčna. § 1. bil je sprejet s 107 glasovi proti 2, celi zakon pa je 24. aprila obveljal s 111 glasovi proti 4. To je Zeithammer zaradi tega povedal levičarjem, ker so nekateri trdili, da je treba za premembo šolskega zakona dveh tretjin glasov. Tudi mi želimo, da bi mir prišel v šolo, ali pravi mir; da bi se gledé šole dosegla sloga in edinost med cerkvijo in državo, zato bodedo podpirali vsa dotična prizadevanja. Mi ne želimo, da bi se omika zmanjšala, ampak želimo, da bi se še pomnožila, mi ne želimo, da bi se državna oblast gledé šolstva razširila, ampak želimo, da ostane v mejah splošnih načel. Sedanje šolske postave pa presegajo te meje, zato želimo deželam gledé šolstva večjega vpliva držé se načela, naj oni, ki šolo vzdržujejo in plačujejo, tudi odločujejo. Gledé Suessa poroča danes stara „Presse“, da se je rektoratu odpovedal zaradi antisemitskih visokošolcev, ki so ga očividno žalili, ga ne več pozdravljali itd.

Govor poslanca Kluna

v državnozbornski seji dne 21. marca t. l.

I.

Visoka zbornica! Po sijajnih razpravah gospoda predgovornika (dr. Beera) sem tembolj v zadregi, ker nikakor ni bil moj namen, govoriti o verski šoli; kajti kar se tiče moje ožje domovine, Kranjske, pritoževati se nam hvala duhu in taktu večine naših učiteljev ni treba.

Dežela naša je vrlo katoliška, učitelji naši so večinoma sinovi kmetskih, katoliških družin; ta katoliški duh prinesó seboj, poznajo važnost, katero pripisuje prebivalstvo versko-nravni vzgoji svojih otrok, ter se ravno zaradi tega najskrbneje trudijo, da ne bi žalili verskega duha, verskega čuta otrok, marveč da bi ga najvestneje gojili.

Ne tajim, da je tudi v drugih deželah mnogo takih učiteljev, trdil bi celo, da večino učiteljev navdajajo isti čuti, vodijo iste namere.

Toda po sedanjem šolskem postavodajalstvu je pa vendar mogoče, da se na šolah za katoliške otroke nastavijo učitelji drugih veroizpovedanj, mogel bi imenoma navesti take šole, da celo sklicavati bi se mogel na dunajsko mesto, kjer so, kakor veste, v mnogih šolah, katere v večini obiskujejo katoliški otroci, židovski učitelji nastavljeni. Po mojem mnenji bi moralo zakonodajalstvo obračati pozornost na to, da bi se to onemogočilo, da bi tedaj dobili katoliški otroci katoliške učitelje, protestantski otroci protestantske učitelje, židovski otroci židovske učitelje itd.

Kake težave to napravlja in kolike neprilichnosti iz tega vzrastejo za vzgojo, omenjal je nekoliko že prečastiti gospod poslanec za Hartberg v svojem govoru. Navesti bi mogel še več vzgledov, ki so se v najnovjšem času pripetili v naši sosednji deželi, na Koroškem.

Pripoveduje se namreč tu v nekem slovenskem listu o dveh učiteljih, ki sta se izjavila v navzočnosti župana, načelnika okrajnemu šolskemu svétu, in okrajnega šolskega nadzornika takó, da se nikakor ne more odobravati.

Zaukazala se je v tem oziru dné 19. februarja preiskava, ki je pokazala, da se ni samo takó izjavil jeden izmed napominanih učiteljev, kakor je to povedal dotični list, marveč da je kriv še mnogih drugih težkih prestopkov. Lahko bodede sedaj umeli, da stariši, ki vidijo take prikazni, niso zastoj v skrbéh, ako morajo takim učiteljem zaupati svoje otroke, katere domá čuvajo kakor punčico v očesu, zaradi tega se pa tudi ne morete čuditi, da postajajo posebno mej kmetskim prebivalstvom klici po verski šoli vedno pogostejši in da se bo moralo zakonodajalstvo resno pečati s to zadevo. Katoliško ljudstvo hoče imeti versko šolo ter jo bo tudi dobilo, naj se gospodje nasprotne strani upirajo zoper to, kakorkoli hočejo, naj navajajo še take pretnje, kakor smo jih že čuli v tej visoki zbornici, da bo-

LISTEK.

Kriva prisega.

I.

Mlad mož naglo premerja cesto. S semnja koraka. Gotovo ga čakajo doma z drago ženó ljubi otroci, oziraje se za njim, kedaj jim prinese belega kruha in lepih igrač, da stopa tako hitro.

„Čaj malo, Dragan!“ trešči mu kakor bi mignil na uho oblasten glas.

Dragan se na pol obrne in za spoznanje se zgane: S strani prihaja čokat rdeč mož v srednjih letih. Vse vedenje mu kaže, da se čuti.

„Dober dan Vam Bog naklóni, Trdáč! Kod, kod?“ odzdravlja ga Dragan.

„Ogledal sem Smrekarjev gozd“, odgovarja Trdáč. „Prodaja mi ga. A ni vreden mnogo: débelca, kakor moja roka za pestjó. — A prav, da sva se sešla: Dolg mi bodeš vrnil.“

Dragan se vidno strese.

„Za božjo voljo! . . . Ravno sedaj, ko vse še zeleni“, zine plašno.

„Še obrestij mi ne plačuješ redno“, očita mu osorno ón.

„Mlačán me je privil, da je bilo treba njemu nekaj plačati“, opravičuje se Dragan. „Zato sem nastavlil Vaše obresti na jesen, ko spravim pridelke.“

„Komu si dajal, za to meni ni nič“, viha si Trdáč prešerno brke. „A meni nesi dal.“

„E, prosim Vas, da bi me čakali še nekoliko časa“, pregovarja ga Dragan. „Meni se godí sedaj trdo, a Vam vém, da ni sile.“

„Nakupljenega imam dosti lesa, a drugega še nakupim. Treba mi denarja.“

„I, ko bi me čakali še, če ne dlje . . .“

„Ne morem“, zavrne ga osorno Trdáč. „Glej, da ne bodeš prekasen.“

Zamaje z ramo in obrne se na levo. A Dragan se upoti v mračnih mislih naprej na desno.

* * *

Zemljišče Draganovo ni majhno. Tudi slabo ni: v vasi ne bi našel mnogo boljših. A mori ga nesrečni dolg.

Prejel ga je celo butaro že z domom; nekoliko ga je prinaredil še sam, ker je bilo treba pri hiši mnogo popravila.

Zato se Dragan močno upira in upira, da bi si opomogel. Še hlapca nema; dela sam, kolikor se dá. Z velikim trudom plačuje davke in obresti; a da bi zmanjševal glavnico (kapital), še misliti ni. Toliko, da se mu še premika gospodarstvo.

Kako bi ukrenil, da zadovolji terjajočega upnika? Jedin pomoček je: drugam na posodo. Grenak pot, a ne izbežen. Še srečen, če dóbi.

* * *

Blizu mesta stoji kraj ceste Trdáčeva kréma. Dva moža sedita sama v njej. Še strežnice ni videti: šla je za svojim delom.

„Zakasnela sva, zakasnela, Borin!“ govori starejši, kateremu se je kazal že tú in tam kak siv las, mlajšemu tovarišu.

„Res je, Mravljáč!“ pritrjuje mu Borin oziraje se skozi okno. „Že večeri. Mudil sem se dolgo na semnji.“

„Kako si kaj zadovoljen ž njim?“ vprašuje ga Mravljáč in zliva zadnje vino v kozarca.

„E, ne zeló. Zelel sem kupiti usnja za črevlje — močno slabe imam že — a ni šlo. Denar nam uhaja, kakor voda skozi rešeto.“

„Vrh tega nam ga še pritrjuje Trdáč, koder in kolikor more“, vzdihuje Mravljáč. „Oni dan mi je

demo namreč zoper njo na oni (levi) strani našli opozicijo, kakršne še ni videla ta visoka zbornica.

„Freie Stimmen“ na Koroškem so za ta slučaj obetale odpad od katoličanstva. Ljudje, katere v verskem ozirju vodijo taka načela, so itak že popolnoma mlačni. Katoliška cerkev vsled njihovega odpada ne izgubi ničesa, kakor tudi protestantska ne bo ničesa pridobila. Za take ljudi veljajo besede Kristusove, katere je nedavno v tej visoki zbornici izrekel vodja nasprotne stranke: „Naj le gredó, slepci so in vodijo slepce, ako pa slepec vodi slepca, oba v jamo padeta.“ V našem prepričanju, da je verska šola potrebna, nas pa tudi vsi dosedanji govori niso mogli omajati ali premotiti.

Dovolite mi, da se nekoliko oziram nánje ter pred vsem bavim z neposrednim gospodom predgovornikom. Rekel je mej drugim, da se katoliška cerkev v Avstriji ne more pritoževati zaradi svojega položaja. Res je sicer, da nismo imeli kulturnega boja, toda ko bi bilo šlo po mišljenju in po volji častite nasprotne stranke posebno v onem času, ko je še imela tukaj večino, prizanešen bi tudi Avstriji ne bil ostal tak kulturni boj, kakoršen je morala doživeti Prusija; da se ni tako zgodilo, zahvaliti se nam v resnici ni nasprotni stranki, marveč višji volji. (Res je! na desnici.)

Častiti gospod poslanec se je skliceval na nekoga moža na Kranjskem, ki si je pridobil za vrvanje kranjskega šolstva velike zasluge, in se je izjavil, naj se duhovščina zaveže, da se bo potegovala za šolo, namesto da od nje ljudi odvrača s pretenjem pekla. Treba je vedeti, kakó se poroča o razmerah v jedni ali drugi deželi. Vzemite le pritožbe, s katerimi nasprotna stranka tarna zoper naše sedanje šolske razmere, in videli bode, da vse te tožbe zginejo v nič pri pravi luči.

Gospod poslanec se je skliceval na Tomaža Akvinskega, ki je rekel, da pristuje „ordinare de studio“ deželnemu knezu. Svetega Tomaža Akvinskega nimam pri roki, da bi primerjal zvezo tega izreka z njegovimi ostalimi razpravami. Naglašal pa bi, da je imel Tomaž Akvinski vedno pred očmi krščansko državo, kateri more brez skrbi in bojazni prepustiti tudi vreditev ljudskega šolstva, kajti po njegovem mnenju ni medverske ali brezverske države, krščanska država bo pa gotovo ljudsko šolo vredila na verski podlagi.

Gospod poslanec je nadalje trdil, da je šola izključno državna. Tu bi se že raje pridružil včerajšnjemu govorniku, ki je rekel, da je šola narodova, oziroma deželna, kajti država ne plačuje stroškov za ljudsko šolo. Ako vzamemo v roke proračun, najdemo, da znašajo državni stroški za ljudsko šolo 1 e 1,703.056 glđ. Večji del stroškov trpé dežele in temu primerno moral bi njihov glas imeti vpliv na vrejevanje ljudskega šolstva.

Topli priziv, kateri je obračal častiti gospod poslanec do mladih duhovnikov, ko jih je rotil, naj se ogibljejo protizidovskih smotrov, ima menda svoj izvir v potrnosti častite nasprotne stranke po izidu dunajskih volitev. (Klici na levi: O joj!) Bile so to prazne besede, ki nikakor ne zadevajo katoliškega duhovništva in ki ne dokazujejo ničesa. (Razburjenost na levi.)

nagloma obolelo otroč: prišel sem mu dobro uro prekasno na delo, a odbil mi je kar celo dopoldne.

„I, Trdác je Trdác“, pravi Borin malo bolj tiho. „Ne méni se za naše žulje, nego samo, kako bi obogatil. In res, véde se mu srečno, kakor nikomur ne.“

„Meni se prav zdí, Borin, da je njegova imovina nekam — kalna.“

„Govori se raznokaj. A o tem bodi njemu skrb. Da bi le ne bil nam toliko slab.“

„Volk je volk: žrè, dokler živi . . .“

Kakor bi bilo tresčilo, umolkne: Zasišlo se je, da nekdo stopa v izbo poleg gostilne sobe. Mogočno gré nekolikokrat gori in doli, potem pride in se ozrè v pivnico. A zeló mračno je že in naša znanca sedita prav v kotu; zato ju ne zapazi. Vrne se torej v izbo in koraka dalje gori in doli.

„Sam je: Trdác“, šepeta Mravljáč. „Meni bi bilo treba domov: pozno je že.“

„Tudi jaz bi se premeknil“ priteguje mu tovariš.

Ravno pripravljata se, da bi vstala. Kar zasišita, da v drugo škripljejo duri v izbi. To ju zadrži.

Trdác se ustavi. Prišlec se mu bliža.

Iznenadilo pa me je in moram najodločneje protestovati zoper umevanje, kakoršno nam je častiti gospod poslanec razkril o našem božjem Odrešeniku in apostolih. Čuli smo že nedavno oznambo Kristusa in krščanstva, ki naravnost nasprotuje razlaganju, kakoršno imajo katoliški kristjanje o Kristusu in krščanstvu.

Katoliku Kristus ni žid, marveč Sin božji, druga oseba v sv. Trojici, Bog in človek ob enem, v njem vidi svojega Rešenika, svojega Odrešenika, svojega Izveličevalca. (Klici na levi: Ali je temu kdo oporekal?)

Kar se tiče apostolov, bili so pač židovskega rodu, toda v trenutku, ko so se pridružili Kristusu in sprejeli njegov nauk, prenehali so biti židje, (klici na levi: O joj!) ker se pod židom razumeva le óni, ki živi po židovskih postavah, in te se bistveno razločujejo od katoliškega nauka. Katoliški nauk, katoliška Cerkev mej svojimi otroci ne razločuje mej Grkom in židom, mej Nemcem in Slovanom in mej članom drugih narodnosti.

Ravno takó se moram čuditi zmešanim pojmom, ki so se tukaj navedli gledé svete maše in židovskega velikonočnega jagnjeta. Po razpravah častitega gospoda doktorja ni maša katolikova nič drugega, kakor velikonočno jagnje, katero o Veliki noči zavživajo židje. Toda gospod poslanec mora vedeti, kaj je sv. maša katoliku in da je z velikonočnim jagnjetom le v tej zvezi, ker je bila postavljena, ko so praznovali velikonočno jagnje. Bistveno pa je vse kaj drugega. Sv. maša je daritev nove zaveze, ponavljanje smrti na križu našega Gospoda Jezusa Kristusa.

Ako ima mož take pojme o katoliški veri, nauku in sv. maši, potem, gospóda, se ne bode čudili, ako mu odrečemo vsako sodbo o krščanski veri, cerkvenih napravah in namenih; taka sodba je sodba slepčeva o barvah.

Ravno tako je rekel gospod poslanec, da vsak poduk vzgoja in vsaka vzgoja podučuje. Tudi to ni vedno res, ker večkrat poduk ne vzgojuje, ampak pokvarja, ne blaži, ampak popačuje, in navesti bi mogel vzgledov, da mnogi stariši, ki v javnem življenju odločno drže z nasprotno stranko v zbornici, s tako imenovano nemško-liberalno, vendar želé, da se njihovi otroci ne poprimejo takih načel, katera Vi gospodje na nasprotni strani zagovarjate. Naštel bi Vam lahko, da ravno taki liberalni stariši svoje otroke pošiljajo v šole jezuitov in mnihov, in na vprašanje, zakaj to storé, odgovarjajo: Mi vemo, da so tukaj najbolje preskrbljeni. (Prav res! na desnici.)

Vzgleđi o šolstvu na Ogerskem ne dokazujejo tega, kar je dvorni svetovalec dr. Beer govoril, ampak predlog gospoda predlagatelja o verski šoli, ker namenoma ali ne podtikajo predlogu krivični pomen, kakor da bi hotel vse druge vere izključiti, in bi morala biti šola le za katoliške otroke in bi želeli nazajstare konkordatsko šolo.

Politični pregled.

V Ljubljani, 3. aprila.

Notranje dežele.

Vlada se jako trudi, da bi preprečila zasedanje po Veliki noči. Zadovoljila se bo, ako

„Dober dan, Trdác!“ ogovarja ga nekako mehko. „Prinesel sem Vam vračilo.“

„Dragan je“, zine Mravljáč tiho Borinu.

„Da, njegov glas je“, pritrjuje mu ón.

„Vse?“ vprašuje oblastno Trdác v drugi sobi.

„Vse, kar sem Vam dolžan. Z véliko silo sem Vam pripravil. A prosil bi Vas, da bi me, če Vam je količiko mogoče, za kak desetak vendar še čakali do jeseni: Davke bi rad plačal: prav zadnji čas je že . . .“

„Ne gre“, seže mu Trdác osorno v besedo.

Videlo se je, da se ne bi dal preprósiti.

„I no, če ne morete, hvala Vam, da ste mi pomogli ónkrat. Priporočam se Vam še za kako drugo priliko. Stvar je vrejena, je-li?“

„Vrejena, Dragan, vrejena. Dobro je.“

Dragan mu želi še lahko noč in otide.

Trdác naglo spravi in zaklene denar in gré skozi gostilno sobo ven. Nameri se proti mestu. Še ogledal se ni, gredé nekako zamišljen mimo naših dveh znancev: ménil je, da ni nikogar.

A ona vstaneta, prikličeta strežnico, plačata in napolita se proti domu. (Dalje sledi.)

bodo rešeni proračun, orožna postava in najvažnejše železniške predloge. Zoper povelikonočno zasedanje se tako ustavlja vlada zaradi tega, ker se bodo meseca maja in junija vršili nabori in volitve v deželne zbere.

Ministerstvo Tiszovo se mora preosnovati do 10. dne t. m., kajti ta dan odpotuje cesarski dvor iz Budimpešte na Dunaj. Toliko je sedaj dognane, da Szögyeny ne bo za sedaj še vstopil v ministerstvo. Tisza tudi ne bo iskal novega ministra za notranje zadeve, marveč bo izročil začasno vodstvo tega kabineta ministru Baros-u.

Ogerski državni zbor se potrdil vse točke orožne postave ter odklonil vse dostavke. Tisza je pri predlogu poslanca Iranyi-ja obljubil, da bo še tekom tega zasedanja predložil načrt postave, ki vrejuje pravne razmere državnih poslancev za dóbe orožnih vaj.

Vnanje države.

Razni židovski dunajski listi so raznesli v široki svet vest, da so se v belgrajski kavarni „Impérial“ vršile s strani srbskega prebivalstva Avstriji sovražne izjave. To je zlobno izmišljeno in ni niti besedice resnične pri tem. — Državni svetnik Vaziljević je dne 31. marca došel iz Jalte v Belgrad ter je sporočil regentstvu o tem, kaj je opravil pri kraljici Nataliji. Kraljičin odgovor je povoljen. Natalija obžaluje, da se je odpovedal kralj, veseli se, da so bili za regente izvoljeni Ristić in tovariša njegova, ter obljubuje spoštovati člen 72. ustave, ki določuje, da ima kralj Milan pravico nadzorovati vzgojo mladega kralja.

Kakor že včeraj poročano, zapustil je bolgarski princ Ferdinand Plovdiv dné 1. aprila ter došel isti dan v Sofijo, odtod pa na mejo pozdravit kralja Milana. Narod je pri tem pokazal tako v Plovdivu, kakor v Sofiji veliko navdušenost za princea in prince-sinjo Klementino, kateri so gospe podarile mnogo vencev. V Sofiji so pri prihodu princem vibrale mnogobrojne zastave s hiš.

Nemški listi so letos zaradi nesreče na Samoi skoro popolnoma prezrli rojstni dan Bismarckov dné 1. t. m. Cesar se je dopoldne peljal najprvo k Waldersee-ju, potem pa skupno s tem Bismarcku čestitat. Kanclerju so se poklonili tekom dné tudi princ, načelniki oblastnij, generaliteta in drugi. — Brzobjavka iz Nice poroča, da je predvčeraj omedlel virmberški kralj, ter se dlje časa ni vzbudil iz medlevice.

Francoska vlada je imenovala namesto Bouchéza za generalnega prokuratorja pri pariškem sodišči generalnega odvetnika Quesnay-ja de Beaurepaire-ja. — General Boulanger še vedno ne veruje, da ga bo mogla vlada zgrabiti. „To bi se po mojem mnenju,“ je rekel nasproti nekemu časnikarju, „moglo zgoditi le tedaj, ako bi me kot norca hoteli odpeljati v blaznico.“ — Zbornica je predvčeraj obravnavala predlog poslanca Delattre-ja o varnosti potnikov na železnicah. Koncem seje se je predložil načrt o sestavi senata kot izrednega sodišča. Seja se je končala brez posebnega dogodka.

„N. F. P.“ poroča iz Rima dne 1. t. m.: „Mej propovedjo jako priljubljenega frančiškanskega patra Avguština da Montefeltra so včeraj v cerkvi sv. Karola na Korzu italijanski fanatiki pod klop v presbiteriji položili s smodnikom nabasano bombo, ki se je z gromovitim pokom razletela, ne da bi bila napravila posebne škode. Prestrašeno ljudstvo je komaj moglo redarstvo pomiriti. Vsi listi brez razločka obsojajo tako dejanje. Cudež, da se ni pripetila kaka nesreča. Radikalci pravijo, da so le klerikalci krivi, ker jim je na tem ležeče, da bi spravili ob ime liberalce!“ Seveda! Zakaj so pa katoliki toliko predrzni, da gredó postne pridige poslušat! Tukaj mora vendar „dobromisleča druhal“ napraviti mir in red, in če treba, tudi z bombami! To je zopet starodavna logika o volku, ki je požrl jagnje, ker mu je skalilo vodo. Ta volk najbolje označuje liberalizem, ki je menda najel pravico edinega obstanka. — V senatu so ministerskega predsednika Crispija interpelovali zaradi te zadeve senatorji Serafini, Ferraris, Alfieri in Sambuy. Crispi je odgovoril: „Tukaj se gre za razpok neke petarde v cerkvi. Navstala je prestrašenost, a narod se je hitro pomiril. Vse, kar more zavarovati prostost propovednikov in občinstva, se je zgodilo. Tudi duhovniki naj za to skrbé, da se ne bo kaj tacega pripetilo (!?). Prebivalstvo je ostalo popolnoma mirno; tudi v inozemstvu se nikdo ne briga za to zadevo. Kdo vé, ali ni vdeležen pri tem petardnem dogodku kakov tekmeč-propovednik (!?). Patra Avguština nadzoruje redarstvo kakor kakega kralja. Vlada bo vedno izpolnjevala svojo dolžnost.“ — Senator Alfieri ni bil s tem odgovorom zadovoljen, in kako tudi? Namestu, da bi opravičeval vlado, napada in psuje duhovščino, kajti nesramnost je, ako sumnič ministerski predsednik duhovnike, da zažigajo bombe v cerkvah. Logika o volku in ovci!

Obravnave mej Anglijo in Marokom so se pretrgale, ker se ni doseglo sporazumljenje. Angleški mornarični oddelek je zaradi tega zopet odplul v Tanger. — Iz Kajire se poroča, da se šejk Senusi bliža Kartumu z veliko vojaško silo. — V Edinburgu je došlo Stanley-jevo pismo, pisano v Smu-paturiju dne 4. septembra 1888, ki pravi, da sta Stanley in Emin paša popolnoma zdrava.

V rumunski zbornici je dné 1. t. m. zahteval vojni minister, da se mu dovoli kredit petnajstih

milijonov za nadaljevanje utrjevalnih del. Zbornica se je o tem večeraj v tajni seji posvetovala.

Izvirni dopisi.

Z Dolenskega. Prebirajoč govore poslancev v državnem zboru v zadnjih dnevih, polastila se me je pač večkrat misel in vprašanje: zakaj ne gredo gospodje na levo, ki imajo toliko pomiselkov in ugovorov zoper versko šolo, za nekaj mesecev v ljudsko šolo opazat nasledkov in vspehov moderne šole?! Kako hitro bi jim zginola izpred očí megla, katera jim brani glasovati za versko šolo! Rad priznam, da pri nas, posebno na Kranjskem, ni še tako hudo, kakor drugod; ali ta resničica se vedno bolj utaplja v časovnem tóku in kakor v drugih okolnostih, tako se boče tudi ta resničica prelevila sčasoma v navadno časnikarsko frazo. Če kdo zakliče, da „vera peša“, tedaj se odgovori: „Pri nas ne!“ Če kdo reče, da se „otroci pohujšujejo“, tedaj se odgovori: „Pri nas ne!“ Če se kdo drzne kritikovati kak leposlovni umotvor, češ, da je „izpodtakljiv“ gledé vere ali npravnosti, odgovori se: „Pri nas ne!“ Kar slovenska roka napiše, ne more biti zoper verski čút, ne zoper moralni čút, ne zoper čút avtoritete itd., tako, da bi človek mislil, Slovenci govoré vedno kakor „ex cathedra“. Vse take in enake fraze, ki se nam mečejo v obraz, so le pesek v oči, so le žalostni ostanki lazi-liberalizma, kateremu že tako „smrtno pesen pòje zvon“. In to je ravno posebno dober dokaz, da so naše težnje prave, ker se nasprotniki v svojih protidokazih morejo povspeti le do nizke časnikarske polemike, in sicer največ v humorističnih listih, ki umejo posebno spretno izpodkopavati avtoriteto ravno takim stanovom, katerim je avtoriteta največjega pomena. Ali humor takih listov je le „Galgenhumor“ pojemajočega liberalizma! In kdor nima predalov humorističnega lista, ta si v svojem „resnem“ glasilu, bodisi že političnem, vzgojeslovnem ali leposlovnem, naredi tak predalček.

A propos! Rekel sem, da v naših šolah ni še tako hudo, kar se tiče verske strani. Vendar pa moram konstatovati, da tudi tako dobro ni, kakor bi si kdo mislil. Ur, ki so odločene za veronauk v ljudski šoli, je tako malo, da katehet, če je še bolj spreten in marljiv, vendar ne more nikdar doseči svojega namena. Prijatelj iz Amerike mi piše, da poučuje indijanske deklice krščanski nauk in da zná več kakor polovica učenk koncev leta ves katekizem na pamet. Ali se moremo ponašati pri naših otrocih po šestletni in še daljši dóbi s takim napredkom?!

Čerkev, šola in dom morajo skupaj delovati pri vzgoji otrok, ako hočejo uživati sadove svojega truda. In koliko se greši v tem oziru? Ali kako je mogoča taka sloga, ako si omenjeni trije faktorji niso jedini gledé vzgoje? Kako more katehet veljavo učiteljevo vselej braniti, ako stariši opazajo, da kateri učitelj malokdaj ali celó nikdar ne pokaže krščanskega lica? O kako prijetno je, ako katehet in učitelj hodita eno pot, ako se katehet tudi v verskih zadevah lahko zanese na učitelja kakor ná se! Žalibog, da tudi „pri nas“ nekateri mlajši učitelji (komur pa čast, vsa čast!) nečejo te poti. Kako hočejo potem zahtevati, da bi imeli tako veljavo pri ljudstvu, kakor duhovniki! Posnemajte prvega slovenskega pedagoga A. M. Slomška, varujte mladini besedo materino, pa tudi sv. vero! Ta dva zaklada smo podedovali od svojih pradedov, glejmo, da ne obračamo hrbet svojim prednikom in spoštujmo svete svetinje svoje! Kdo bi odobral ravnanje človeka, ki teptá v blato sliko svoje drage matere?

A da se to doseže, skrbeti je seveda tudi našim pripravnicam, da kandidatje ne bodo zmatrali predmet krščanskega nauka kakor priprosto ljudstvo predmet telovadbe. A ker je dostikrat tako, potem ni čudo, da pred nedavnim časom neki pripravnik ni znal niti očenaša pri maturi.

Kar se tiče moralne strani, katera mora biti tudi vsakemu učitelju sveta stvar, da ne pokoplje svoje veljave, ne bodem govoril; vsaj se razume samo ob sebi, da mora kakor vsak drug, ki je postavljen na svečnik, tudi učitelj to stran upoštevati, kar mu tudi šolski zakon velevala.

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

V Ljubljani, dné 2. aprila.

I. Gosp. župan otvori sejo ter imenuje za overovatelja današnjega zapisnika svetovaleca gg. Do-

lenca in Tomšiča. Zoper zapisnik prejšnje seje se ne ugovarja ter je tedaj potrjen.

Gosp. župan nadaljuje: V zadnji seji me je prašal svetovalec g. Valentinčič, kaj je prav za prav s šesto lekarno v Ljubljani. Dne 6. dec. 1887 je sklenil občinski svét obrniti se s prošnjo do vis. deželne vlade, naj ta vpliva na gremij lekarnarjev, da se eden izmed njih nastani na Poljanah ali na šentpeterskem predmestju. Vlada je dne 11. aprila 1888 odgovorila, da noče tega storiti nobeden lekarnarjev, ker je obstanek lekarne v napominanem kraju ljubljanskega mesta jako vprašaven. — Na predlog svetovaleca g. Hribarja se izroči ta vladni odgovor policijskemu odseku, da stori, ako bi se mu zdelo potrebno, primerne nadaljne korake.

Gosp. župan: V številki 64. z dne 18. marca t. l. na 519. strani tukajšnjega dnevnika se nahaja neki „Eingesendet“, podpisan s „Tischlerconsortium“; to „poslano“ napada občinski svét in njega posamezne člané zaradi obravnave in sklepanja povodom oddaje mizarških del za novo ljudsko šolo. Umevno je, da se pri današnjih hudih časih potezajo obrtniki za zaslužek, toda tudi obrtniki so primorani posluževati se pri tem dostojnih sredstev. Posebno v zadnjem stavku tega „Eingesendet“ se očita mestnemu zboru, da se je norčeval s konsorcijem. Mestni zastop se nikakor ne boče spuščal z brezimnim konsorcijem v razpravo, ker mu tega ne dopušča dostojanstvo, zadostuje pa, da jaz kot župan s tega mesta v imenu celega zbora odločno protestujem zoper tako očitjanje. (Dobro! Dobro!) — Ker sem že pri časopisju, omenim naj še, da je „Slovenski Narod“ v 72. številki z dne 28. marca t. l. priobčil mej „domačimi stvarmi“ notico pod naslovom „Tihotapstvo z mesom.“ V njej se pripoveduje, da mesarji v okolici koljejo veliko živine, in sicer take, ki bi nikoli vspešno ne prestala mestne kontrole. Domnevalo bi se vsled te notice morebiti, da so s tihotapstvom v zvezi mestni organi; toda temu ni takó, kar dokazujejo ravno premnoge ovadbe zoper prestopnike. — Mestni zbor vzame to izjavo na znanje.

II. Gosp. svetovalec Hribar poroča v imenu vodovodnega odseka o potrebnih pogojih za oddajo gradnje rezervoarja na hribu Podturnom. Po prečitanju pogojev in potem, ko zbor pritrđi formalnemu dopolnilnemu dostavku svetovaleca g. dr. Moschéta k zadnjemu pogoju, nasvetuje poročevalec, da se dela takoj za skupno svoto 55.000 gld. razpišejo v ljubljanskih treh dnevnikih in dunajskem strokovnem listu, in sicer naj se rok za vložitev ponudb določi do 20. dne t. m. — Zbor pritrđi.

III. a) Svetovalec gosp. dr. Mosché poroča v imenu pravnega in personalnega odseka gledé letošnjih dopolnilnih volitev. Letos izstopijo iz občinskega svéta nastopni gospodje občinski svetovalci: iz III. volilnega razreda: Klein Anton, dr. Gregorič Vinko; iz II. volilnega razreda: Povše Fran, Rozman Ivan, dr. Vošnjak Josip, prof. Temo Zupan; iz I. volilnega razreda: dr. Mosché Alfonz, Murnik Ivan, Ravnihar Fran. Po poročevalčevem predlogu se določijo letošnje dopolnilne volitve na 23., 25. in 27. dan aprila, kot načelniki volilnih komisij pa za III. razred gospod odbornik Valentinčič, za II. razred gosp. odbornik vitez Zitterer, in za I. razred gosp. podžupan V. Petričič, — ter se naprosi gosp. župan, da sestavi volilne komisije.

b) Po nasvetu poročevalca za isti odsek, gosp. dr. Stareta, se „per acclamationem“ izvolijo v komisijon za odmerjanje vojaške takse občinska svetovaleca gg. Klein in Pakič, v naborni komisijon za letošnje novačenje gg. svetovaleca Valentinčič in Velkovrh, v stalni naborni komisijon pa gg. svetovalci dr. Vošnjak, vitez Zitterer, Velkovrh, dr. Gregorič, Klein in Dolenc.

c) Gosp. poročevalec dr. Mosché poroča v imenu istega odseka o predlogu podžupana V. Petričiča gledé novega selilnega reda za Ljubljano.

Pravni in personalni odsek je ukazal mestnemu magistratu, naj poizveduje, kako misli občinstvo o tem predmetu. Odgovor se glási ugodno za novi selilni red. Odsek se popolnoma strinja z gosp. Petričičem gledé četrtletne dóbe za odpoved in selitev, vendar pa naj se določijo ti roki namesto na 1. dan januarija, 1. dan aprila, 1. dan julija in 1. dan oktobra — na 1. dan februarja, 1. dan maja, 1. dan avgusta in 1. dan novembra, in to zaradi tega, ker bi bila selitev ob novem letu zaradi praznikov jako neprilícna. Temu nasvetu se pridružuje tudi svetovalec gosp. Velkovrh, in sicer iz ozirov

na premeščevanja častnikov, ki se vrše meseca maja in novembra, ter jim bo tedaj odslej jako po godu, ako bodo mogli brez velikih zaprek dobivati ali zapuščati stanovanja o pravem času.

Svetovalec gosp. Ravnihar je mnenja, da bi zadostoval poluleten rok za izseljevanje, za odpoved pa naj ostane četrtletni rok.

Poročevalec mu oporeka, češ, lahkomišljeno zaradi malenkostij ne bo stanovanj odpovedal niti najemnik, niti hišnik, ako pa ne moreta živeti več pod jedno streho, bolje je za oba, da se razideta prej kakor slej.

Podžupan Petričič nasvetuje, naj se uvedejo za Ljubljano takozvani „putzkreuzer“, kakor je to v navadi v Gradci. — Predlog propade.

Gosp. podžupan predlaga dalje, naj se določi dóba, v kateri se mora po pretečenem roku izprazniti stanovanje, na štiri namesto na osem dni.

Poročevalec se temu protivi, ker bi se v tem slučaju preveč podražila preseljevanja. Že sedaj o sv. Juriju in sv. Mihelu ni bilo moč dobiti za drag denar postreščkov, ko je trajala dóba preseljevanja štirinajst dni.

Konečno sklene po predlogu g. poročevalca mestni zbor naprositi visoko deželno vlado, naj predruđači selilni red za ljubljansko mesto v tem smislu, da se 1.) določijo róki za izseljevanje na 1. dan februarja, 1. dan maja, 1. dan avgusta, 1. dan novembra, odpovedati pa se mora od 1.—14. novembra, od 1.—14. februarja, od 1.—14. maja in od 1.—14. avgusta, vse to pa le, ako ni posebnih pogodbenih določb; 2.) stanovanja se morajo izprazniti do opoludne 8. dne, ako je ta praznik ali nedelja, do opoludne prihodnjega delavnika, in sicer polovica najetih prostorov do večera 4. dne, druga polovica pa do opoludne 8. dne, oziroma prihodnjega delavnika; 3.) mesečne sobe se odpovedujejo 15. dan vsakega meseca ter se morajo izprazniti do opoludne zadnjega dne v mesecu, oziroma do opoludne prihodnjega delavnika.

Ker je potekla že 8. ura, predlaga svetovalec g. Hribar, naj se pretrga seja, prihodnja napove na torek teden, na vspešni pa postavijo nerešene točke današnje seje. Zbor pritrđi temu.

Potem se prične tajna seja.

Dnevne novice.

(Preč. gosp. dr. Mihael Napotnik), c. kr. dvorni kapelan, ravnatelj Avgustineju itd. na Dunaji, pristopil je podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaji kot ustanovnik podarivši svoto 50 gld. Iskrena zahvala požrtvovalnemu domoljubu!

(Vodnikov spomenik) se boče odkril v nedeljo dné 30. junija t. l. Glavne točke programa so: Dne 29. junija vsprejem góstov; isti dan popoldne ob 5. uri okrašenje Vodnikovega grobnega spomenika na pokopališči pri sv. Krištofu; zvečer dramatična predstava in bakljada. Dne 30. junija ob polu 12. uri odkritje spomenika na Valvazorjevem trgu pred gimnazijo; ob 2. uri banket, ob 5. uri ljudska veselica v Šiški „pri Žibertu“, v Vodnikovi rojstni hiši.

(Dopolnilne volitve v mestni zbor ljubljanski) bodo dne 23., 25. in 27. aprila.

(Dopolnilna volitev v Istriji.) V ponedeljek se je vršila v mestih, trgih in trgovinskih zbornicah v Rovinju volitev v državni zbor na mesto umrlega dr. Vidulicha. Izvoljen je kandidat italijanskega političnega društva, dr. Ludovik Rizzi, z 2535 glasovi. G. Mate Mandič je dobil 482 glasov.

(Skala se je utrgala) dne 25. marca popoldne blizu železničnega mosta v Mostah ter zdrsnila proti mlinu posestnika Bizjaka. Skala je polomila leseno podstrešje za vozove in odtrgala kos hišnega zidu.

(Mala loterija.) Pri zadnjem žrebanju v Gradci je prišla št. 41., ki že šest let ni bila izžrebana. Na to številko je bilo toliko denarja stavljenega, da boče loterijski urad izplačal okoli pol milijona.

(Svetovna razstava v Parizu.) Kakor se poroča, razposlal je izdajatelj občnega razstavnega kataloga dotična vabila, v katerih naznanja, da boče vsak razstavljalac imel pravico do dveh brezplačnih vrstic v katalogu. Dotične pogodbe § 9. se glási: „Vsak izložnik ima pravico do dveh vrstic, in ko bi ne zadostovali za njegovo ime, oziroma tvrdko, in izložene predmete, dovoljujejo se tudi tri vrstice.“

(Za kadilce.) V budjevojski tabačni tovarni izdelujejo neko novo vrsto viržink. V to svrhu so poklicali tje dva uradnika iz neke tovarne na Tirolskem, kjer izdelujejo najboljše viržinke, in štiri naj-

spretnješe delavke ljubljanske tobakarne. Nove vir-
zinke odlikujejo se po prijetnem okusu in po vo-
njavi.

(Od c. kr. deželnega trgovskega sodišča) se
naznanja, da je na novo vknjižena gospa Marija
Kecel, trgovka v Kamniku, izbrisani pa tvrčki
„E. Klemenčič“, trgovina z mešanim blagom v
Idriji, in „A. Dreo“, trgovina z deželnimi pridelki.

Telegrami.

Gradec, 2. aprila. Mej posestniki tiskarn
in črkostavci se je doseglo sporazumljenje ter
se sklenila poravnava.

Dunaj, 3. aprila. Ercegovski metropolit
Paović je dopoludne položil prisego v ce-
sarjeve roke; potem je cesar sprejel v avdi-
jenci srbskega poslanika Petronjevića.

Budimpešta, 3. aprila. Spodnja zbornica
je z veliko večino konečno sprejela orožno
postavo.

Rim, 3. aprila. Došla je vest, da je umrl
neguš.

Pariz, 3. aprila. Jutranji listi objavljajo
v Bruslji spisano proklamacijo Boulangerjevo,
ki pravi, da se nikdar ne bo podvrgel sod-
stvu senata, a je pripravljen takoj odgovar-
jati na zatožbo rednih sodnikov (sodnjih
oseb ali porotnikov); pričakuje pa mej tem
v deželi prostosti, da bodo splošnje volitve
ustanovile pošteno in prosto republiko.

Auckland, 2. aprila. Angleški križar „Ra-
pid“ bo jutri od tukaj odplul v Samoo.

Umrl so:

1. aprila. Marija Verhove, zidarjeva hči, 3 mes., Streliške
ulice 8, vsled slabosti. — Ana Wolf, jetničarjeva vdova, 84 let,
Poljanska cesta 8, vsled starosti.

2. aprila. Leopoldina Furlan, ključarskega poslovodje hči,
18 mes., Poljanski nasip 14, božjast.

Tuji.

1. aprila.

Pri **Maltcu**: Lavrič, lesni trgovec, iz Trsta. — Anton,
tajnik, iz Gradca.

Pri **Slonu**: Wolf z Dunaja. — Weiss, iz Budimpešte.
— Herlich, trgovec, z Dunaja.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokri- nine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
opazovanja						
7. u. zjut.	728-2	7-4	sl. svzh.	oblačno	5-00 dež	
2. u. pop.	724-6	8-2	sl. jzap.	dež		
9. u. zveč.	725-7	1-8	sl. svzh.	"		
Srednja temperatura 5-8°, za 2-0° nad normalom.						

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

3. aprila.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	83 gl. 95 kr.
Srebrna " 5% " 100 " " 16 % "	84 " 95 "
5% avstr. zlata renta, davka prosta	111 " 35 "
Papirna renta, davka prosta	99 " 90 "
Akeije avstr.-ogerske banke	893 " — "
Kreditne akeije	298 " 75 "
Francoski napoleon	9 " 56 "
Cesarski cekini	5 " 70 "
Nemške marke	59 " 10 "

V službo se sprejme na deželo

hlapec,

krepak in pošten; prednost ima tisti, kateri zna
tudi vrtnarska dela. (3-2)

Kje? pové iz prijaznosti upravnistvo tega lista.

Jaz Ana Czillag

s svojimi 185 centimetrov dolgimi orjaškimi „Loreley“-
lasmi, katere sem dobila po 14mesečni rabi od mene
same izumljenega mazila, naznanjam: To je edino
sredstvo zoper izpadanje las, za pospeševanje njihove
rasti, za okrepčevanje lasišča, pospešuje pri gospodih
rast polne, krepke brade ter že po kratki rabi takó
lasem kakor bradi podeljuje naravni svit in gostost,
obvaruje jih do najvišje starosti, da prerano ne osivé.
Cena lončku 2 gl. Razpošilja se vsak dan v vse kraje
celega sveta po pošti proti poprejšnjemu plačilu ali pa
poštenu povzetju.

Czillag in drugovi,

Budimpešta, Königsgasse,
kamor naj se pošiljajo vsa naročila.

Pri naročitvah šestih in več lovčkov
25% rabat in franko-pošiljatev. (20-1)

Na prodaj je v Dolu (Lustthal)

lepa hiša v dva nadstropja s posestvom vred

oboje vkup ali pa vsako posebej.

Hiša stoji na lepem prostoru poleg župnijske
cerkve, je pripravna za gostilniško obrt ali za pro-
dajalnico ter obseza dve veliki in dve majhni
sobi, dve kuhinji, dve kleti in hlev za 6 glav.
Poleg hiše je prostoren vrt deloma obsajen s sad-
nim drevjem. Vse zemljišče meri okoli šest
oralov.

Natančneje pové posestnik *Franc Habjan*
v Dolu št. 24. (3-2)

Ponudba za zidarje.

Pri župni cerkvi v Sv. Križi poleg Litije je več
zidarskih popravil

potrebnih. Oni zidar, ki želi to delo prevzeti, pride
naj na lastne troške ali si osebno ogledat, ali pa
naj se pismeno dogovori s podpisanim cerkvenim
predstojnikom, kakova so dela in kakovo plačilo.

Sv. Križ pri Litiji, 31. dan marca 1889.

J. Marolt,
župnik.

(4-2)

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov
in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Frančiškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

prilagočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse
v njiju stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot
znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno prilagočile za prekupce so oljnaté barve
v ploščevinastih pušicah (Blehbüchsen) v domačem
lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in boljše
nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

Odlikovani: 1873, 1881.

Josip Deiller,

tovarna za cerkveno blago in razprodaja

— cerkvenih oprav —

na Dunaji VII., Zieglergasse 27.

Zastopnik **Franc Brückner.**

Proti gotovi naročbi se najtočneje
izvršujejo vsakovrstne

cerkvene oprave

kot: kazule, pluviali, dalmatike, velumi,
štrole, baldahini, zastave itd., kakor tudi

celi ornati.

Odlikovani: 1873, 1881.

Št. 5625

Vodovod ljubljanski.

Mestna občina ljubljanska razpisuje oddajo gradnje
reservoarja za mestni vodovod.

Ponudbe je z napisom „ponudba o gradnji reser-
voarja za mestni vodovod ljubljanski“ izročiti v zapečatenih
zavitkih

do 20. aprila letos ob 12. uri popoldne
pri mestnem magistratu.

Načrte in proračunjene mere, splošnje in podrobne
pogoje je dobiti pri mestnega vodovoda stavbinskem vod-
stvu, katero je pripravljeno dajati vsa druga potrebna po-
jasnila.

V Ljubljani, 2. dan aprila 1889.

Župan: **Grasselli** m. p.

Diseldorfske oljnaté
barve v tubah.

Akvarelne barve
moke in suhe.

ADOLF HAUPTMANN,
prva kranjska tovarna

oljnatih barv, firneža in laka

v
Ljubljani.

Pisarna in zaloga: Šolski drevored 6 (semeniščno poslopje).
Filijala: Slonove ulice 10-12

priloga slikarjem, dijakom, stavbenim in pohištvenim mi-
zarjem, likarjem kakor sploh p. n. občinstvu svoje priznane izvrstne
izdelke ter pošilja na zahtevanje cenilnike zastoj in franko.

Oljnaté barve v ploščevinastih pušicah le najboljše vrste, posebno
pripravne za razprodajalec, po znižanih cenah; v dežah od 25 klg.
naprej primerno ceneje.

Kupovalcem večjih množin
prednostne cene.

Vse vrste slikarskih in
likarskih čopičev in
slikarske patrone.

Perstene, mineralne
in kemične barve.

Specialiteta: Ultramarinmodra in
zelená barva.

Deller-jev

Edina zaloga in prodaja za
vso Kranjsko pri

J. LININGER-ju

v Ljubljani, Rimska cesta 9.

radgonski

(24-5)

Najboljša namizna okrep-
čujoča pijača.

Zanesljivo zdravilno sredstvo
proti kataru v dihalniku, pre-
hlajenju želodeca, zlati žili, pro-
tinu in glavobolu vsled pre-
hlajenja (trganju).

najčistejši alkalični

Ne zamenjati z radensko
kislo vodo.

kislec (kisla voda).